

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

VII. Quod tenet excommunicatio post appellationem ante interpositam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ALEXANDER LATERANENSE III. FRIDERICVS I.
P. III. IMP. 561

ANNO CHRISTI
1179. ci super his, si ab alterutra parte adducti fuerint, in testi-
monium recipientur.

C A P. VI. *Idem H. Rhemensi archiepiscopo.*

Cum sit Romana ecclesia caput & magistra omnium eccliarum, disponente Domino, constituta, & ad eamdem consultationes & quæstiones de diuersis mundi partibus referantur, quod eam super variis quæstionibus consulis, gratulamur, & prudentiam tuam non immerito com-mendamus. Inde est quod fraternitati tuae taliter respon-dentes, præsenti scripto duximus respondendum : Si fru-stratoriaæ dilationis causa vel etiam necessario ante senten-tiam vel postea fuerit appellatum, huiusmodi appellatio-nibus annus indulgetur : aut si necessaria & euidens nece-sitas apparuerit, indulgetur biennium : nisi forte iudex, a quo appellatum fuerit, secundum locorum & prouincia-rum distantiam & qualitatem temporis, recisius tempus fuerit moderatus, infra quod siis qui appellauerit, causam appellationis non fuerit prosecutus, sententia tenebit, si post sententiam appellauerit; & a causa sua cecidisse vide-tur : nec amplius super eodem negotio audietur appellans. Si vero a grauamine & ante litis ingressum fuerit appella-tum, huiusmodi audietur appellans, quoniam sacri Cano-nes passim appellare permittunt. Si vero ante sententiam appellauit, cogetur illius stare iudicio, ad quem noscitur appellasse. Si autem in agro vel alias ante causæ ingressum fuerit appellatum, non solent dici huiusmodi appellatio-nes, sed ad causam prouocationes. Præterea si raptor sit vel alias violentus detentor alienæ reiis qui appellat, huius-modi appellatio in iudicio facta apud ecclesiasticas per-sonas solet audiri, nisi manifestissimus raptor vel forni-ca-tor existat, sicut ille, quem absentem & non requisitum^{1. Cor. 5.} Apostolus excommunicavit.

Frustrato-
riam tene-
re appella-
tionem.

C A P. VII. *Idem eidem in eadem epistola.*

Si duobus coram non suo iudice litigantibus, alter ad nostram, alter ad sui iudicis audientiam appellauerit, & ille qui ad suum iudicem appellauerit, ad diem appella-tionis veniens, appellasse se ad eum proponit, eo tacito, quod aduersarius eius ad audientiam Romani pontificis

Concil. Tom. 27.

B b b b

ANNO
CHARTA
1173.

appellasset, si legitime citatus non venerit, nec aliquem misit responſalem, aut etiam alias parere contemnit, & in eum excommunicationis ſententiam tulerit: tenebit excommunicationis ſententia in eum pro contumacia promulgata, niſi agnouerit eum iudex ad audientiam nostram appellaffe. Denique in fine quæſtionum tuarum quæris, ſi a ciuili iudice ante iudicium vel poſt ad nostram audientiam fuerit appellatum, an huiusmodi appellatio teneat. Tenet quidem in his, qui veſtræ ſunt epifcopali iurisdictioni ſubiecti: in aliis vero etiā de conſuetudine ecclesiæ teneat, ſecundum rigorem iuris tenere non credimus.

Tenete ex-
communi-
cationem
poſt appel-
lationē in-
uite interpo-
litam.

C A P. VIII. *Idem Vuigornienſi epifcopo.*

Ceterum cum aliquam cauſam contigerit tibi, appellatione remota, fuſſe commiſſam, & aduersa pars poſt factam citationem iter arripuerit ad ſedem apostolicam veniendi, nihilo minus poteris in negotii cognitione ſecundum iuriſ formam procedere; quod utique ſi ante citationem factam iter arripuerit, non eſt aliquatenus procedendum.

Incidentis
principali
prijudicat.

C A P. IX. *Idem Vuigornienſi epifcopo.*

Super eo quod a nobis tua ſollicitudo requiſiuit, utrum ſententia pro appellatione, quam ex incidenti quæſtione fieri ſæpe contigerit, fuerit ſuspendenda, licet cauſa fuerit, appellatione remota, commiſſa: prudentiæ tuae duximus respondendum; quod ſi de aliqua exceptione ſuboriatur quæſtio, & exinde appellationem fieri contingat, eidem exceptioni erit merito ſuperſedendum: & ſi principali cauſa ſine illa terminari non poterit, ei nihilo minus ſuperſedeatur. Si autem aduersa pars de falso ſuggeſtione in appellationem proruperit, non eſt ſententia propter hoc diſterenda, ſi in literis commissionis appellationis obſtaculum inhibeat.

C A P. X. *Idem eidem in eadem.*

De appellationibus quæ in cauſis minimis fiunt, tuam volumus cognitionem tenere, quod eis, pro qualicunque leui cauſa fiunt, non minus in illis, quam pro maiori-